

ת"פ 6969/10/17 - מדינת ישראל נגד ג'אבר טמיזה, מרדכי בוחבוט, בלאל לבקיראת, עבד אלרחמאן לבקיראת

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 6969-10-17 מדינת ישראל נ' טמיזה ואח'

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ג'אבר טמיזה
2. מרדכי בוחבוט
3. בלאל לבקיראת
4. עבד אלרחמאן לבקיראת

הנאשם

גזר דין (בעניין נאשם 2)

מבוא:

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו ריבוי עבירות של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא ו- 420 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה, לפי סעיף 218 סיפא לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק (ריבוי עבירות), הובלת ביצי מאכל שאינן מוחתמות כדין וללא תעודת משלוח, עבירות לפי כללים 15(ה) ו- 45(1) לכללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור, מיון ושיווק) תשכ"ח 1968, יחד עם סעיף 69 לחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד 1963 וסעיף 29 לחוק המועצה לענף הלול (ריבוי עבירות). באשר לעונש הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור ל-9 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות וההגנה תעתור ל-6 חודשי מאסר. עוד הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

2. בחלק הכללי שבכתב האישום נטען, כי על פי הדין, ביצה מותרת לשיווק בישראל, רק אם הוטלה בתוך לולים הנמצאים בישראל תחת פיקוח וטרינרי. הפיקוח כולל חיסונים נגד מחלת הסלמונלה ודגימת שאריות חומרים כימיים המסוכנים לבריאות האדם. מטרה מרכזית של תהליך הבדיקה נועד למנוע הפצת מחלות. צוין, כי בשטחי האזור והמועצה הפלסטינית כהגדרתם בסעיף 30 (א)-(ג) לפקודת מחלות בעלי חיים (נוסח חדש) תשמ"ה 1985 (להלן: "הרשות"), אין פיקוח וטרינרי על משקי בעלי החיים, ואין גורם המפקח על שמירת התנאים הנדרשים בדין, לרבות הטמפרטורה בה מוחזקות ומובלות הביצים. כמו כן הביצים המגיעות מהרשות לישראל, לא עוברת את תהליך

הבדיקה. על כן שיווקם של ביצים מהרשות לישראל אסור באופן מוחלט ומהווה סכנה חמורה לבריאות הציבור הישראלי.

3. על פי כתב האישום במהלך השנים 2011-2015 (להלן: "התקופה הרלוונטית") ייבא זוהר מזרחי לו עסק לשיווק ביצים, ביצים אשר הוכנסו שלא כדין לישראל משטחי הרשות, מתוך כוונה למכור אותן בישראל במסגרת העסק, בלא שעברו מיון ופיקוח כמתואר לעיל (להלן: "הביצים המוברחות"). את הביצים המוברחות קנה זוהר מזרחי בכמויות גדולות מאוד, מספקי ביצים אשר שיווקו שלא כדין ביצים שהוטלו בשטחי הרשות ובין היתר מנאשמים 1,3 ו-4.

4. על פי העובדות, בתקופה הרלבנטית ולצורך הברחת הביצים משטחי הרשות לישראל ומכירתן, קשר זוהר מזרחי עם נאשמים 1-4 במסגרת זו נקטו בפעולה מאורגנת ושיטתית, תוך שסיכנו את בריאות אזרחי ישראל. במסגרת הקשר נערכו תיאומים בין זוהר מזרחי לנאשם 2 ויתר הנאשמים באמצעות הטלפון להברחת הביצים אותן סיפקו נאשמים 1,3 ו-4 אל מקום עסקו של זוהר מזרחי. האחרון, העסיק מספר אנשים לרבות נאשם 2 שתפקידם היה להוביל את הביצים המוברחות. המבריחים, ביניהם נאשם 2, היו מגיעים למחסן שבבעלות מוחמד אלזעול מספר פעמים בשבוע, ומעמיסים על הרכב בכל פעם עשרות תבניות, אשר כל תבנית הכילה 30 ביצים. לצורך זה עשה נאשם 2 שימוש ברכבו של זוהר מזרחי. הסחורה הייתה מופצת בהתאם להוראות זוהר מזרחי ללקוחות באזור ביתר עילית, בית שמש, מודיעין עילית ו/או מאחסנים בין היתר את הסחורה במקומות השייכים לעסקו של זוהר מזרחי. עבור כל הובלה היו מקבלים המבריחים מזוהר מזרחי סכום של כ-200 ₪.

5. הוסף, כי זוהר מזרחי ונאשם 2 היו מזמינים ביצים מוברחות מנאשמים 3-4 באמצעות שיחות טלפון, ונאשמים 3-4 היו מעבירים את הסחורה לנאשם 2 ו/או היו מובילים בעצמם את הביצים המוברחות ללקוחותיו של זוהר מזרחי על פי הוראות שקיבלו ממנו או מנאשם 2. צוין, כי נאשם 2 פעל תמורת שכר.

רישום פלילי קודם ותסקיר שרות המבחן:

6. לנאשם רישום הכולל 20 הרשעות קודמות בעבירות אלימות רכוש וסמים אם כי המדובר בעבירות שהתיישנו.

7. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 56 פרוד מבת זוגו, אב לילדה כבת 15. בתסקיר פירוט אודות הרקע בו צמח הנאשם, חשיפתו לחברה שולית וניהול אורח חיים התמכרותי ועברייני משך שנים. הנאשם ריצה 12 מאסרים בגין עבירות סמים, גניבה אלימות ועוד, ובשנת 1996 נטל חלק בתהליך גמילה בקהילה הטיפולית "מלכישוע". לאחר כ-8 חודשי טיפול עזב את המקום, ובהמשך השתלב במרכז יום לגמילה מסמים אותו סיים. לדברי הנאשם מאז לא צרך סמים. הנאשם תיאר בפני שרות המבחן קושי להשתלב במסגרות תעסוקה נוכח עברו הפלילי, נתון שהובילו, כך לדבריו, למעורבות נוספת בפלילים, כפי שאירע בתיק דנן. הנאשם מסר כי מאז דצמבר 2017 הוא מועסק בקביעות בחנות לממכר כלים חד פעמיים במודיעין עילית. הנאשם הוסיף, כי מזה כעשר שנים הוא מאובחן כחולה סוכרת, ונדרש לטיפול מתאים.

8. בהתייחס לביצוען של העבירות ציין הנאשם כי פעל מתוך לחץ שהפעיל עליו מעסיקו, ובשל הצורך בפרנסה. להתרשמות שרות המבחן, הנאשם פיתח תלות במעסיקו, אשר נתפס בעיניו כמקור פרנסה יחיד ויציב עבורו גם במחיר הסתבכות חוזרת בפלילים. צוין, כי הנאשם שולב במהלך שנת 2016 בפיקוח מעצרים, אך כעבור מספר

חודשים ובהחלטה משותפת בינו לבין מנחי הקבוצה הופסקה השתתפותו בקבוצה, שכן להתרשמותם הנאשם אינו פנוי לעבודה רגשית במסגרת זו, אלא נעזר בה לתמיכה בלבד.

9. בבחינת גורמי סיכון ציין שרות המבחן כי הנאשם נוטה לטשטוש גבולות אסור ומותר, כאשר הוא נוטה לא אחת לפעול לסיפוק צרכיו המידיים, ללא שבוחן את השלכות מעשיו לטווח הארוך. הוסף, כי הנאשם חווה את חייו כהישרדותיים והוא מתקשה לגייס כוחות בכדי לפעול לשינוי חיובי ועמוק באורחות חייו. בנוסף, נוטה הנאשם לפתח תלות בדמויות סמכותיות ומתגמלות, גם כאשר הוא משלם על כך מחיר אישי. לצד זאת, צוין בתסקיר כי הנאשם עבר שינוי משמעותי בתחום הסמים, וחל שינוי בדפוסי חשיבה ובתפיסתו באשר למידת אחריותו בבחירות שלו. כמו כן הנאשם מגלה יציבות תעסוקתית. נוכח רצונו של הנאשם לקחת חלק בתהליכי טיפול במסגרת שרות המבחן, הומלץ על הטלת צו מבחן זאת לצד מאסר שירוצה על דרך עבודות בשירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, מהן עולה כי חלקו של הנאשם הינו משמעותי, עת שימש יד ימינו של בעל החברה, במסגרת זו נתן הוראות לאחרים והזמין את הסחורה המוברחת. באשר לפגיעה בערכים ונסיבות מחמירות של המקרה, הפנתה לפסק הדין שניתן בבית המשפט העליון בעניינו של נאשם 1 במסגרתו התייחס בית המשפט למתחם העונש ההולם בעבירות כלכליות מסוג זה, וכן באשר לערך המוגן שנפגע במקרה דנן, הנוגע במעשי מרמה כלפי קהל הרוכשים וזלזול בבריאותו, באופן שעלול להביא להתפרצותה של מחלה מסוכנת וקטלנית. המאשימה הוסיפה, כי המדובר במרמה מתוכננת היטב שהתנהלה משך שנים. בהתייחס למתחם הענישה בעניינו של הנאשם ציינה כי הוא נע החל מ- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות ועד 18 חודשי מאסר. בהתייחס לתסקיר ציינה, כי הנאשם נטל אחריות אולם אין הוא מבין את חומרת המעשה והשלכותיו. נוכח זאת, ביקשה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי והפעלת מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם בחופף.

11. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם והרקע בו צמח. על פיו, רקע זה וריצוי מאסרים בעבר הובילו את הנאשם, בלית בירה, לעסוק בשיווק ביצים מוברחות, כאשר נאשם 1 דואג לו לפרנסה קבועה, ואף מצייד אותו ברכב מסחרי לצורך כך. על פיו, יש לראות את מעורבותו של הנאשם בעבירות אותן ביצע מתוך המצוקות שלו. ההגנה הוסיפה, כי הנאשם מבין שטעה והוא מקבל אחריות על ביצוען של העבירות. עוד ביקש הסנגור לקחת בחשבון את העובדה, כי לנאשם לא מיוחסות עבירות נלוות כגון הלבנת הון, עבירות מס, או זיוף חותמות. ההגנה הוסיפה, כי מאז חלפו כ-5 שנים במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, נתון שיש בו להעיד על שינוי הדרך שעשה. נוכח זאת ביקשה להסתפק ב-6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות. על פיו הטלת מלוא תקופת ריצוי העונש תהווה מכה כלכלית קשה עבורו.

12. הנאשם בסיום הביע צער על המעשים וציין כי חלקו התבטא בקבלת הסחורה הגנובה וחלקותה בישראל.

דין:

13. כאמור, המחלוקת בין הצדדים נוגעת אך באורך תקופת המאסר שיש להטיל על הנאשם לריצוי בעבודות שירות, כאשר הטווח הינו בין שישה לתשעה חודשים. במחלוקת זו סברתי כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם

בתחתית המתחם עליו הוסכם, וזאת מהטעמים הבאים: מתוכנו של תסקיר שרות המבחן עולה תמונה מורכבת ביחס לנאשם, על פיה הידרדרותו החלה לאחר מות אביו בגיל צעיר, עקב מחלה קשה. מאז ריצה הנאשם 12 תקופות מאסר, בגין עבירות סמים רכוש ואלומות. בשנת 1996 עבר הנאשם תהליך טיפולי משמעותי בקהילה הטיפולית "מלכישוע" והמשך טיפול במרכז יום לגמילה מסמים אותו סיים. הנאשם מסר כי מאז לא חזר לשימוש בסם. במסגרת התיק דן שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית, אך עקב מצב כלכלי קשה הוסכם על הפסקת השתתפותו בקבוצה. אף ניסיון של שרות המבחן, במסגרת פיקוח מעצרים, לשלב אותו במרכז השמה תעסוקתי לא צלח, עקב צרכיו הייחודיים. הנאשם מועסק כיום בחנות לממכר כלים חד פעמיים, ובמקביל מקבל קצבת נכות בגין היותו חולה סכרת, וכן גמלת הבטחת הכנסה. התמונה הנשקפת מהנאשם הינה מאדם המנהל אורח חיים הישרדותי משך רוב חייו, נתון הבא לידי ביטוי גם בעמדת שרות המבחן, בכל הנוגע למעורבותו בעבירות שבתיק זה (ראו: עמוד 3 פסקה 1). על אף זאת ציין שרות המבחן, כי הנאשם ערך שינוי משמעותי בתחום הסמים, מגלה יציבות תעסוקתית וחלו בו שינויים בדפוסי חשיבה ובתפיסתו העצמית. סבורני, כי בנסיבות אלו נכון יהיה לקבוע את תקופת המאסר בתחתית המתחם, ובכך לבטא איזון ראוי בין חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, למידת יכולתו לשאת בעונש מוחשי לתקופה שאיננה קצרה. בנוסף, יש בכך להוות גורם מדרבן עבורו להמשך תפקוד תקין לאחר סיום העונש. במובן זה לקחתי בחשבון גם את העובדה כי חלף פרק זמן משמעותי של כחמש שנים, במהלכו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. אף בכך יש כדי לבסס מסקנה אודות שינוי חיובי שערך הנאשם בהתנהלותו.

נוכח כל אלו ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות ביום 5.4.2020.
- ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוקן.
- ג. אני מורה על הפעלת עונש מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, כפי שנפסק על תנאי ע"י בימ"ש שלום בירושלים בתיק 13-08-35747 ביום 22.12.13 לריצוי באופן חופף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות וכן לשרות המבחן.

ניתן היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.